

lice in vzame vratarsko in kaj moško koraka ž njo, ko veliki bobnar, mimo slavne kazine.

Dasi so nekatere zmešnjave prizadevale našemu Jurju britke ure, to vendar še ni najbolj navadno, kajti sploh motil se je naš raztresenec le v svoj prid. Če na primer v kavarni kaj pije s prijatelji, nikdar ne plača. Če njegov gospodar ne pazi na tanko na čas svojega gostača, stavim, da se naš Juri gotovo ne spomni. Brez konca in kraja bi bilo, ako bi hotel naštetiti vse zmešnjave in zmote našega junaka. Da prav slovesno sklenem, naj povem h koncu, kako se mu je godilo pred altarjem, ko si je hotel sladki jarm zakonski naložiti.

Gosp. Zmešnjava napravi si v ta namen prav lično ženitno obleko. Zeló so nosili tačas ozke hlače; krojač pa mu jih naredi tako tesne, da je Juri med poroko trpel, kar se ne more povedati. „Zlodjevo tesno mi je!“ rotil se je večkrat naš ženin, kedar je čutil bolečine, ki so mu jih prizadevale njegove preveč po „modi“ narejene hlačice. „Za tesnobo že nisem“ nadaljuje sam pri sebi vbogi Juri. Zdajci pride trenutek, da vpraša fajmošter po navadi ženina: Hočete za ženo pričujočo Jero? — in borni Juri, kterega tiščijo hlače, kakor nikoli še ne, zaupije: „Take že ne, take. Ne maram za-njo.“ „Kaj pravi ta človek?“ zavzamejo se vse pričujoče priče; Juri pa, misleč, da je med delavci krojači, jezno ponavlja: „Da, da ne maram za-njo, tesno mi je, tesno.“ Vsled tega začno kregati se, da je bil strah in konec cele pravde je bil, da je naš hrabri Juri izgubil bogato nevesto, ker ni maral ozkih hlač.

O vedomcih.

Zimski večeri so dolgi, zlasti na kmetih, kedar visoki zameti pote in ceste zaperajo. Ljudje se takrat pogovarjajo o marsičem in tako se dogodi tudi meni, da se nek zimski večer pogovarjam z mizarjem. Bil sem že pred slišal njega praviti o vedomcih. Vprašam ga, „kaj so bli vedomci, ali možki ali ženske?“ On pravi: „Bli so možki in ženske. Tisti, ki se vležejo v kvaternem tednu, so vedomci ali vedomce. Prej so jih ljudje večkrat videli, zdaj se pa ne vidi in ne sliši več od njih, ker znajo babice proti temu pomagati. Nek Gašpar B. ki je bil v francoskih vojskah, je videl zadnjo gori na „kotu“. — Bili so pa vedomci ali vedomce ljudje, ki so se po noči na križ potih snidali in terkali, kakor kozli. Zato so nekteri menili, da so vedomci vsi, ki imajo plešaste glave!

S to prazno vero, ktera med ljudmi že pojema, se morebiti strinja, da se v naši dolini tako pogostoma najde priimek „Vedam“. —

O tej priložnosti mi pravi mizar še tole: Bile so pred še device, ktere so hodile v hiše, v kterih se je vlegel otrok in so otroku prisodile, kaj bo iz njega. Kedar se je vlegel v kteri hiši otrok, so tem devicam postavili na mizo kruha ino vina. — Pri R. . . cu je pa enkrat nek fant pod oknom zunaj poslušal, kaj bodo te device govorile. Rečejo med seboj: „Kaj bomo dale človeku, ki je zunaj in nas poslušal?“ Potem so djale: „Dajmo njemu deklico, ktera se je zdaj vlegla“. Fantu pa to ni bilo všeč; bil je že za ženitev, njemu namenjena nevesta se je pa še le rodila. Fant gre in zagati deklici skrivoma iglico v teme, a deklica ne umerje. Ko doraste, postane res njegova žena, toda se on več

ne spominja onega dogodka. Enkrat mu pa reče žena: „Poglej! kaj me verh glave tako serbi, kakor nš“. Mož pogleda ženi na glavo in potegne iz temena iglico, ktero je bil deklici še detetu v glavo zasadil. L. F.

Smešnice.

„Kaj stavite z menó“, pravi svojim prijateljem nekdo, ki je bil premeten na vse reči. „Kaj stavite, upam se, ukantiti in napraviti kmeta tako, da bo par čevljev imel za par jerebic?“ Šel je pa ravno kmet mimo njih iz sejma proti domu in nesel par čevljev v roki. Vsi gledajo za kmetom, udarijo v smeh ter se čudijo, kako bi bilo mogoče, opehariti kmeta. Pa čujte! vsevedež najeme hipoma več pomagačev in razpošlje jih popred na vse pote, kjerkoli bi moral priti kmet. Vsem dobro naroči, kaj in kako. Kmet gré svoj pot naprej: pa, kolikrat ga sreča onih najetih tovaršev kteri, vsak pogleda na njegove čevlje ter ga vpraša, po čem da bi jih mu hotel prodati. Z začetka, se vé da, se kmet le smeji in meni: „Kaj, to so moje čevlje, ne pa kake ptice“. Pa, ko se mu vsak le posmehuje, in ga za trdno zagotavlja, da res par jerebic nese v roki, in da on ni prav pri pameti, vedno bolj omahuje, ter ne vé, pri čem da je. Na zadnje, ko je še primaha nek širokoustnež in mu prav resnobno pripoveduje, kaj je vjel, zdaj ne more več dvomiti, zdaj je pričnan, da je res par ptic kupil na sejmu. Eno njemu prodá za nekoliko krajcarjev, drugo pa ves vesel svoji ženi nese domu in pravi: „No, le urno, pojdi in napravi mi, danes sim prinesel pravo pečenko sè sebo“. Žena kliče vse svetnike in svetnice na pomoč, ker je mislila prvi trenutek da se je njen mož res izgubil v glavi. Vse si je morala prizadevati, preden da je prepričala moža, da ni prinesel ptic, ampak le svoj čevljev domú, in da so le prekanjeni, zviti ptički šalo uganjali iz njega.

* Prašali so nekega bolnika, ali noče izreči svoje poslednje volje ali napraviti testament? Ne, ne, jim ta odgovori. Bog sam je storil dva testamta, drži se pa nobeden.

Ogled po svetu.

Avstrijsko - ogerska država. Državni zbor, kakor se čuje, bode se v kratkem, če ne razpustil, saj preložil, tako da posamezni odbori delajo naprej. Po tem takem bi se deželni zbori kmalu imeli začeti: zgodilo se bo menda še le h koncu prihodnjega mesca. Nekteri deželni zbori se bodo razpustili in razpisale nove volitve, po novem volitvenem redu. Zato je treba, že zdaj misliti in pripravljati se na volitve — V državnem zboru ni toliko, kar bi zanimalo človeka. Včasí zaženó naši Prusaki svoj krik ter začno javkati in klicati Pruse na pomoč, rekoč: „Usmilite se nas, saj vi prijatelji naši!“ Ne vemo, ali jih za zdaj bodo uslišali; pa to kaže do sitega, kaj znajo, kam merijo taki ljudje. Temu nasproti pa se avstrijski domoljubi psujejo z „deželoidzajalci“. — V enak rog trobijo tudi nekteri časopisi, in se s tim zavira toliko zaželjena sprava. — Govorilo se je v parlamentaričnih okrogih, da boče se ostreje jelo paziti na novičarstvo; dozdeva se vladi sami preveč, kar se pisari in trosi med svet. Blaga gotovo je ta misel, pa da bi se le dosegel pravi namen! — V gosposkej zbornici so se sprejeli postavni načrti o uravnavanji plače za učitelje na državnih učilnicah, dalje po-